Temps Ordinari - Vint-i-setè diumenge

Per Administrador el dg., 04/10/2009 - 09:00

Gn 2,18-24
He 2,9-11
Mc 10, 2-16

La dona en el context social de l'antiguitat. El paper de la dona en la societat havia passat i passava per una submissió total a l'home, i es manifestava més explícitament en els matrimonis. L'esposa estava a mercè de la voluntat de l'espòs. Per això, Moisès va donar un pas endavant en defensa de la dona donant una normativa. I va regular legalment el rebuig a la dona amb la nomenada "acta de repudi". **El pensament de Jesús** Però Jesús davant la interpel·lació del fariseu, va al fons de la qüestió, com Ell acostumava a fer davant de les preguntes compromeses. I fonamenta la relació entre l'home i la dona en el matrimoni, segons el que era el desig de Déu, des de l'origen de la humanitat, el desig de superar la soledat humana. "No és bo que l'home estigui sol!". Ho hem recordat en la primera lectura. I proclama la igualtat i la complementarietat de l'home i la dona per tal que, tot deixant el pare i la mare, s'unissin per formar una sola cosa o una sola carn ("una sola família" és una traducció poc encertada).I d'aquest desig de Déu en treu la seva conseqüència. I es posa al costat de la dona, tot titllant d'adulteri el fet que l'home, segons el seu lliure i capriciós desig, pugui desfer-se de la seva dona i anar-se'n amb una altra.**L'aprofundiment de la primera comunitat cristiana**Sant Pau aprofundint en aquesta relació expressarà explícitament que la complementarietat matrimonial està fonamentada en l'amor mutu, com a signe de l'amor de Crist a l'Església, de Déu a la humanitat, com tantes vegades l'Escriptura havia expressat aquest amor de Déu al seu poble com l'amor d'espòs a esposa.Per tant la unió matrimonial és molt més que una unió legal. És l'expressió d'allò de més gran que hi pot haver, com és l'amor de Déu a la humanitat, tal i com ens va manifestar en Jesús. La carta als cristians hebreus ens ho ha recordat. I aquesta vivència d'amor és el que els esposos cristians han de procurar expressar. Tot un camí llarg d'amor mutu per anar-hi avançant i aprofundint.**Camins d'esperança**Però els humans som com som, i les circumstàncies de la vida vénen com vénen. Sovint difícils d'esbrinar i valorar. Es produeixen en molts matrimonis (també en els cristians!), situacions d'angoixosa soledat i, fins i tot, de crues violències. Prou que ho sabem i en coneixem!Jesús sempre es va posar al costat dels dèbils, dels marginats, dels que se sentien sols, dels que patien. Avui hem vist també com acollia els infants, en el seu temps molt marginats. Els mateixos deixebles els volien apartar de Jesús.L'Església, com a seguidora de Jesús, ha de ser portadora de consol i d'esperança i s'ha de mostrar acollidora de les persones que havent patit violències o havent-se trobat en la soledat, senten un fort desig d'estimar i ser estimades, o d'aquelles que ja han iniciat nova vida d'amor de parella. L'Església hauria de trobar camins realistes d'esperança, de pau i de comunió eclesial per a totes elles. Esperem i desitgem que els trobi i els hi faciliti. Preguem-ho!